

REDACTIA

Arad, Deák Ferencz-u. Nr 8

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 20 cor. pe 1/2 an 10 cor.; pe 1/4 de an 5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Pentru România și străinătate pe an: 40 franci.

Manuscrise nu se napoiază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, Deák Ferencz-u. Nr 8

INSERȚIUNILE:

de un șir armoni: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b., de fiecare publicățiune.

Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Serisori nefraucate nu se primesc.

De Crăciun.

Suntem în ajunul unei zile mari, ajunul unei mari sărbători creștine, aniversarea venirii pe pământ Mântuitorului neamului omenesc: Nașterea lui Christos.

Sufletele creștine, dela mic până la mare, cu bucurie serbează această prăznică, preamărind pe Domnul în rugăciuni și de darurile bogate ale acestei zile bucurându-se...

Iubirea cea mai sublimă venit-a Fiului-omului să sădească în inimile omenești, — pace între oameni vestind biruința adevărului.

În cursul vremilor, în vălmășeala vieții, armele virtuții însă adeseori scapă din mâinile luptătorilor și adeseori patima și egoismul întunecă idealul măreț și mângăitor, care prin dumnezeieștile învățături ni-s'a hărăzit.

Desnădejdea cuprinde atunci sufletele slabe, și grele li-se par îndatoririle vieții; grea pare umblarea pe calea adevărului, fără prihană.

Diavolul în chipul corupțiunii se învește între oameni și zdrobitor de conștiințe, de sentiment de datorie și de pietate, pângărește drumul spre adevăr, și spre adevărul mântuitor, precocat de divinele învățături ale Fiului lui Dumnezeu.

Cele vecinice sunt uitate sau necăpătate de închinătorii la modernii idoli; dar totodată iubirea, din sufletele lor, pustiul îi ia locul; și pacea dintre oameni prin ură și vrajbă, nedreptate și asuprire se înlocuiește; în goana după închipuita fericire pământească, ei își pierd credința chiar, uitând că fără credință nu există mântuire.

Când credința nu am, nimic nu am!

Credința a dat poporului nostru curaj și rezistență în trecut, față cu amenințările și împilările; credința, tăria credinței strămoșești este și astăzi cea mai sublimă comoară, bogăția ființei, curajul existenței noastre naționale.

Virtuțile naționale ale poporului nostru românesc sunt virtuți creștine, iar legea creștină în concepția lui a devenit lege românească.

Să cultivăm cu credință și iubire această providențială reunire a legii creștine cu sentimentul național în poporul nostru, căci temelie este aceasta fericirii temporale cum și fericirii vecinice: mântuirii.

Ziua sublimă a nașterii Mântuitorului nostru Isus Christos sufletele să le înalțe. În pietate, prin rugăciuni, în fața Tronului ceres închinându-ne credința să ne-o întărim.

Inimile să ne umplă dragostea evanghelică, în pace și cu sufletul curat să ne îndemnăm la bună-înțelegere, bucurându-ne cu mic cu mare de darurile bogate ale acestei zile.

Judecătorii maghiari. E un obicei vechiu, ca și în lumea oficială subalternii să-și prezinte omagiile de Anul-nou superiorilor lor. Așa cetim în foile patriotice, că cu prilegiul felicitărilor de Anul-nou în estan, presidentul Tablei regeste din Oradea-mare, Sigismund Ritoók, laudat de presa maghiară ca un mare jurist și bărbat erudit, primind felicitările subalternilor sei, — a rostit o vorbire în termeni nu tocmai măgulitori pentru corporațiunea judecătorilor maghiari de sub jurisdicțiunea sa, căreia aparține și comitatul nostru. Între altele vorbirea presidentului a fost, în adevăr, o aspră critică a justiției maghiare și a corului judecătoresc, cărui l-a imputat greșeli grave în îndeplinirea chemării sale.

„Nu încetez a vă ruga, domnilor — zice presidentul Ritoók, — ca în lucrările d-voastre nici pe un moment să nu perdeți din vedere misiunea d-voastră. Să nu vă conduce numai sentimentul pentru datoria oficială în funcțiune, ci iubirea pasionată față de dreptate. Are multe virtuți corpul judecătoresc maghiar, dar are și greșeli. Acestea trebuie să le cunoaștem, pentru-ca să le ocolim în viitor... Greșelile juților maghiari provin sau din lipsa de conștiință, sau din superficialitate. În cea dintâi nu putem fi condamnați necondiționat, deoarece-continuitatea vieții de drept de-a dreptul dela sine produce schimbările și inovațiunile și prin multe schimbări trece și legea însăși, până-ce câștigă o formă statornică în practică, până-ce prin întregul său pătrunde în corpul judecătoresc. Nu poate fi scuzată însă a doua greșală: superficialitatea... Ce preț poate avea justiția, dacă este superficială? Abia se poate închipui mai mare boală pentru justiție, decât superficialitatea... Eu cunosc corpul judecătorilor maghiari, și tocmai d'aceia cred, că vor îndrepta greșelile, pe cari azi încă cu dreptul le putem aduce în contra lor. Mă încred în viitor, căci dela acesta aștept înflorirea vieții noastre de drept...”

Fără îndoială, numai spre binele justiției pot să se servească totdeauna asemenea observări și critice sincere și barba-tești din gura superiorilor. Durere însă, că foarte puțin au și dintre ei curajul civic, de-a spune adevărul — pe față.

Liberali — internaționali. În curia a cincia din Viena Jouř s'au început alegerile de deputați pentru Reichsath. În toate cercurile lupta se dă între socialiștii-creștini și democrații-socialiști, partide cari și-au pus candidații. Șansa cea mai mare o au socialiștii-creștini, dat fiind curentul puternic antisemit din capitala imperiului.

Caracteristic e că în această luptă partidul »de ordine«, liberalo-jidan sprijinește pe internaționaliști; dovadă este aceasta că asinitatea de sânge, jidovesc, îi grupează pe »liberali« și pe socialiști sub o căciulă.

Deși lupta le este fără multă nădejde, ei se concentrează, ori cât de mare ar fi diferența dintre »programele« lor politice, pentru a combate pe creștini.

Liberalismul în Austria cum și în Ungaria astăzi nu însemnează altceva decât anticreștinism.

Un organ săsesc despre pasivitatea noastră.

Ziarul »Kronstaedter Zeitung«, valorosul organ al Sașilor din Brașov, reflectând la un articol al »Gazetei«, scrie următoarele:

„Pentru Români ar fi desigur un câștig dacă s'ar uni între sine, pentru-că astfel ar ridica în mod considerabil pondere-

rositatea națiunii lor. Astfel apoi le va fi mai ușor a abandona în sfârșit politica pasivității, care în cursul vremii și-a pierdut din importanța sa politică și practică, ear prin activitatea lor pozitivă ar pute interveni și ei pentru realizarea dreptului, a legii și a dreptății. În parlament ar găsi desigur barbați, cu cari umăr la umăr ar pute lupta pentru menținerea individualității lor naționale. Cu cât mai mare ar fi numărul luptătorilor, cu atât sortii de izbândă sporesc; în tot cazul Români ar trebui să-și schimbe politica pentru un timp oare-care, fiindcă pasivitatea, a căreia aplicare își va fi avut odată rostul ei, astăzi s'a prescris de-a binele. Concetațenii nostri români ar trebui să se mulțumească deocamdată cu succese mai mici și să se marginească la un număr mai restrâns de mandate, — până-ce poporul se va obișnui cu activitatea.

Întrearea în parlament a Românilor ar fi pentru Ungaria un eveniment politic de rangul întâi, indiferent dacă vor șede acolo 2, 5, 10 sau 20 de barbați, — la votare în chestii de naționalitate fie chiar o sută și totuși vor fi majorizați, — dar ei vor avea cu toate astea privilegiu de a-și manifesta jalbele în fața forului european, adică într'un loc, de unde ar răsună în toată lumea culta. Pentru ei în chipul acesta parlamentul este cu mult mai important ca pentru noi, dat fiind că ziarele lor mai cu greu străbat în străinătate ca ale noastre. Și afară de asta ei nu dispun de puternicul razim moral, de care noi, cu toată politica înaltă și prea înaltă, ne bucurăm la elementul german din afară de Ungaria...

Eată de ce repetăm neîncetat: În lătură cu pasivitatea Românilor, în interesul popoarelor nemaghiare și mai ales în interesul cel mai bine priceput al națiunii surore române.

Reproducem aceste ca un cuvânt cald și sincer, fără îndoială, venit din partea confratelui german. Negreșit, dărerile noastre în chestia pasivității diferă esențial de cele spuse. De altfel prevedem, că pasivitatea noastră încurând va fi obiectul unei discuțiuni largi, date fiind pregătirile de luptă electorală pentru anul acesta.

Spărtură între guvernamentali.

În urma ofensei ce Falk a adus la anul nou partisanilor lui Apponyi, acesta a și sosit la Budapesta, unde interviewat de un redactor al lui »Budapesti Hirnap« a zis:

„Acea parte a vorbirii lui Falk, în care se zice că nimic nu s'ar fi schimbat în partidul liberal, numai numărul a crescut cu câți-va membri, este o ofensă gravă adusă integrității mele politice, ceea-ce nu poate rămâne fără reparație. Cum să fie această reparație, azi nu pot s'o spun încă. Și eată de ce: doresc ca afacerea s'o resolvă d'adreeptul cu partidul liberal, adică cu conducătorii acestuia, în chip prietenesc și așa fel, ca pe d'oparte ori-ce atingere a demnității mele politice să fie exclusă necondiționat, ear pe de altă parte cât numai este cu putință, să se înconjoare ori-ce amăreală și spargere în partid. Tocmai de aceea, de oare-ce actualmente în capitală sunt puțin membri ai partidului, afacerea nu se va pute rezolva de cât în conferența ce se va ține la 14 c. în clubul liberal. E absolut necesar să se resolvă însă...”

Vorba e însă ca și până atunci să nu se încurce încă lucrurile, pentru-că toate ziarele continuă a comenta tot mai viu și mai înverșunat acest incident, care — cum a zis »Budapesti Hirnap« — este »o crăpătură pe oala partidului liberal“...

Armenii cer episcopie.

In Israil ear e vaiet. S'au deșteptat adică până și Armenii, pe cari Ungurii îi crezuseră contopiți cu deservire în neamul arpadian. S'au deșteptat, și după cum dovedește un articol din »Armenia«, ei cer să li-se înființeze o episcopie armeană. Mai mult încă: »Dela Cluj — scrie cu multă durere Egyetértés — s'a trimis tuturor Armenilor din țeară o circulară în care Ungurii de origine armeană sunt invitați ca cu ocazia recensământului ce se face tocmai acum, să se înscrie ca fiind de naționalitate armeană...

Și eată! pe patrioții cu o ilasie mai puțin și cu o îngrijorare mai mult. Numitul organ se miră anume cum cei mai patrioți dintre Ungurii noi vin la ideea să li-se întemeieze o episcopie, ceea-ce este un adevărat »atentat«! Se întrebă apoi în același timp:

»Ce ar fi anume, dacă fiecare om, când umple rubricile statistice, ar lua în considerație că vre-un strămoș din spița a șeptea a fost oare în tabăra dela Muncaci alui Árpád, își păștea vaca la Ciaslau ori vindea portocale și smochine în Armenia?»

Ce ar fi? Vom spune-o: s'ar învedera, că dintre Ungurii veniți cu Árpád abea mai sunt de sămânță, ear între milioanele »nației singure alcătuitoare« cel puțin jumătate sunt de categoria Armenilor.

Primejdie rusească.

Una din preocupările congresului dela Berlin a fost ca Rusia — cât numai se poate — să fie ținută departe de Dunăre. Eată de ce s'a hotărât atunci ca dintre cele trei ramure ale deltei Dunării numai ramura Sulinet să fie deschisă pentru navigație. Și aceasta a fost însă pusă sub purtarea de grige a Comisiei Dunărene, o instituțiune internațională.

Rusia s'a gândit însă altfel. A căutat să profite de încurcăturile în cart se așlă și Engliera și Germania, ear de Austria și România nu i pasă, — și s'a apucat să facă navigabil și brațul Chilia al Dunării. Acum trei ani, Engliera a protestat, dar situația devenind d'atunci cu deservire favorabilă pentru Rusia, ea lucrează nainte și ca maa canalul Chilia va fi gata. A cheltuit până acum 9 milioane ruble și puterile interesate au o singură mângâiere: canalul Chilia nu este încă destul de adâncit pentru a încape și vase de războiu.

Cine garantează însă că Rusia nu va mai lucra încă, în cât pe când se descurcă celelalte mari puteri în răzritul îndepărtat, Rusia s'a apropiat așa de tare de — România în primul rând, încât se va pute zice: primejdia e la hotar!

Alegerile din Austria.

JouI, 8 Ianuarie n., a fost o zi decisivă pentru alegerile din curia a V (poporală); în v're 14 provincii austriace adecă s'au îndeplinit 54 mandate.

Din rezultatul cunoscut deja se știe, că social-democrații au eșit de data aceasta mai întăriți. În Boemia și Moravia ei au pierdut 7 mandate, dar' au câștigat în Silesia un mandat, în Viena două și tot așa în alte câteva cercuri din Austria-de-jos.

Partisanii lui Lueger au pierdut în Viena două mandate, care au trecut în mâinile social-democraților. Această împregiurare a cuprins de mare bucurie îndeosebi presa jidană maghiară din Ungaria, deși bucuria ei prea e pripită: prin pierderea celor două mandate partidul lui Lueger nu e întru nimic mai slăbit decum a fost până acum.

În Viena au fost aleși: Dr. Lueger și Axmann cu program social creștin; Dr. Ellenbogen și Schuhmayer, cu program social-democrat.

Rezultatul peste tot al acestor alegeri se prezintă astfel: 5 mandate ale partidului-poporal catolic; 5 ale Cehilor-tineri; 6 ale social-democraților; 5 ale partidului german progresist; 2 ale social-creștinilor. Apoi s'au mai ales: 1 liberal italian, 1 clerical sloven, 2 muncitori cehi naționali, 8 radicali germani, 1 radical muncitor german și 1 conservativ sloven; — ear în 14 cercuri va fi balotagiu.

ȘOAPTE

Isus ...

*In lume at venit, la noi,
Cristoase, blând și umil,
Și lumea—arsă de păcat,
Atunc' cu groază te-a primit.*

*Din esle soare străluciat,
Dreptăți drumul at deschis:
Căci legea Ta a fost de Sus,
Și s'a 'mplinit, precum s'a scris.*

*Scriptura Ta-i Stăpână, ați,
Pe cel din noapte deșteptăți:
O, luminează-ne în vect,
Și adă pacea Ta 'ntre frați!*
Al. Munteanu.

Jobenul lui Panait sau Un epilog al războiului greco-turc.

(Schitșă.)

Lui Marion.

„A fost odată, ca nici-odată... și așa începe, dacă ar fi vorba de o poveste. Dar nu e vorba aci de o poveste, ci de o întâmplare ce a ajuns de o poveste.

Ies în târg, mai acum câtă-va vreme, și întâlnești un amic. El mă întâmpină râzând:

— Ai auzit de Panait?

— Ce-l cu Panait?
În loc de răspuns el îmi face un semn cu mâna, apoi o ia repede la picior, pufuind de ris,
Și mă lasă în drum și în... nedumerire.

Mă trdusc în gândul meu: ce să fie cu Panait? pe care închipuirea mi-l prezentă cu jobenul perpetuu pe ceafă și cu nelipsitul trabuc între dinți.

Ce să fi pătuit Panait? S'o fi însurat?... ori cel puțin... De...
Nu știam ce să gândesc.

Luasem drumul pe calea Victoriei, în capitala noastră, București — se 'nțelege — și mă grăbeam să dau de alt cineva, alt prieten sau cunoscut, să mă dumerească, ce-l cu Panait?

De-odată cineva mă lovește peste umăr și 'mi strigă:
— Măi drace!
— Panait???

Abea-l recunosc: cu o pălărie moale pleoștită pe ochi, (pălărie pe care mi-se părea că o mai văzusem în capul unui chelner) el nu are trabuc în gură.

— Ce mai faci? mă întreabă el, cu glasul cam trăgănat, dar — sincer.
— Trabucul? întreb.
— S'a isprăvit...
— Pălăria asta? Jobenul?

E o întreagă epopee — în proză, pe care o schițăm în cele-ce urmează.

În lumea noastră, când cooperarea este principial fundamental al progresului, nu putea nici Panait să nu se abată din când în când pe la „Bereria cooperativă“.

Același sentiment, cu cât se întinde în mai largi părți, cu atât mai înfloritor este și progresul... alcoolice, cu toate farmecele sale; și aceasta o știea și camaradul Costică, tot așa de bine ca și prietenul Panait.

Luptător de pe catedră și din redacție, pentru ideal, luptător cu cuvântul, cu condeiul și cu vorbele, — se pomeniseră rămasi singuri la masa „mahalalei“, cum îi ziceam „ceroulul“, pe la ore mici, sau cum s'ar zice altfel: după miezul nopții.

Aprins de... discuție, ochii le sticlec, și vorbele în violente apostrofe li-se descarcă.

— ...Lumea întreagă... Eroii dela Maraton...
— Papara dela Domocos!...
— Insuși tu pe descendenții lui Pericle...
— Javro, tat-to a fost plăciutar, du-te la „patridă“, dacă...
— Cum îndrăznești... insultă mișelească...
„Poc“, — ș'apoi „șlip-șlap“... și chelnerii și puținul public nocturn se îngămădesc în fața locului...
Oraare!

Abia i-se poate scoate lui Panait de peste urechi „harmonica“: istoricul joben?

— La poliție, cu miserabilul răcnește Panait, scâpând trabucul, pe care îl ținuse strâns între dinți cât a știut „cazul“.

Comisarul scrie: „Proces verbal pentru bătae“. Apoi întreabă:

- Numele d-tale?
- Costică...
- Profesiunea?
- Profesor.
- Profesiunea d-tale? întreabă pe Panait.
- Redactor.

El se scapă a ride și încurcă câteva vorbe. Imprecinat pufnesc de ris, se iau de braț și — pleacă.

Dimineața, în care am întâlnit pe Panait nu cu joben și fără trabuc, mergea alături tot cu Costică.

Mefisto.

Noutăți

Arad, 5 Ianuarie n. 1900.

Socialiștii în contra prim-ministrului C. Széll. Foile maghiare vestesc, că socialiștii unguri au înaintat Dietei cas de incompatibilitate în contra ministrului-president Széll, știindu-l director-president al institutului „Jelzátog“ și „Lezámitoló-Bank“.

Convenire socială în Arad. Tinerimea română din Arad și giur-ivita publicul român la „convenirea socială“, ce o va arangea Duminecă, 13 Ianuarie n. (31 Decembrie v.), în preșeara Anului-non, în sala festivă a „Hotelului-Central“ din Arad. Începutul la orele 8 seara.

Ca rescumpărare a feliicitărilor de anul nou au contribuit următorii membri ai „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ din despartământul Timișorului pe seama fondului pentru bibliotecă populare și școlare ale despartământului, și adecă: Dr. Lazar Simon, Ciocova, 5 cor; Victor Russu, Uivin, 4 cor.; George Breban Ghilad, 10 cor.; Ioan Pinciu Ciocova, 4 cor.; Dr. Valerie Mezin, Timișoara, 3 cor.; Vasile Văianțu, Mehalia, 3 cor.; Dr. Petru Tăgile, Timișoara, 5 cor.; Dr. George Adam Timișoara, 2 cor.; Ioan Ionescu Jabel, 3 cor.; Nicolae Groza, Sănmihaiul-român, 2 cor.; Eșanu Ungurian, Timișoara, 10 cor.; Paul Rotariu, Timișoara, 5 cor.; Petru Ionașiu, Timișoara, 2 cor.; Romul Cărăbaș, Timișoara, 1 cor. 20 fl.; Ioan Balta, Belegsău, 1 cor.; Dimitrie Buibas, Bucovăț, 1 cor.; Dr. Aurel Cosma, Timișoara, 5 cor.; Corneliu Proștean, Timișoara, 1 cor. 30 fl.; Alexandru Buibas, Timișoara, 1 cor. 40 fl.; Nicolae Micluța, Terenteas, 2 cor.

Preșidiul despartământului.

Luptă între husari și civili. Comuna ungurească Csehi a avut de astă-dată un an nou foarte sângeros. Încă din toamnă în numita comună e staționată o companie de

husari, încuartați pe la casele oamenilor în seara aului nou tineretul își petrecea joc de fetele în cărciuma comunei. Pe la ore noaptea au sosit acolo și v'o câțiva husari, care li-au stricat toată petrecerea, petându-se de tot ne-convincioși cu fetele. Pe ciorii, eșind din răbdare, au dat năvală la cuțite asupra husarilor: aceștia au scos biile și spărgând lampela, s'a încins în întrecere o strajnică luptă, v'ersându-se părți de sânge. Când a sosit patrula, 4 dintre husari zăceau scâlțați în sânge și doi husari greș răniți. A doua zi cei patru feciori murit, și husarii răniți asemenea se luptă cu moartea.

Șuluz băcsi, se știe, are o adevărată slăbiciune de a se ocupa cu afacerile istorice privitoare la lăncu. Acum publică în „Transilvania“ (N-rul Noemvrie — Dec.) un articol în care polemizează cu dl Al. Ciura. Polemica se înv'erte în jurul petiției lăncu a cărei semnătură în „fac-simil“ fost publicată în „Familia“ (n-rul 85). După ce aduce ca mărturie pe d-nii Kraft și confratele Samurache (Silvestru Moldoveanu) Șuluz băcsi încheie decretând că „fac-simil“ publicat de dl Ciura, este o falsitate proastă.

Citează apoi, din Barițiu scena călăriei Haidte, cap-al cancelariei prezidiale, în v'ersul lui lăncu o slujbă bine salarizată. Zice: „Iăncu s'a turburat într'atâta, și s'alterat, în cât la moment a început a aita“. Bar mai la vale: „Își va fi adus aminte episodul descris de mine în „Memoriul meu o lacrimă ferbinte“ la pag. 66... Băcsi dar are fantezie Șuluz-băcsi!“

Sfârșitul tragic al unei familii. Pe înaintea de asta cu v'o lună, în casa marului proprietar Alexandru David din Barău Héreg era o completă mulțumire și fericire. Au urmat însă boala epidemice în familie diferite și v'ersat, cari într'o săptămână au stins viața a trei fetițe: una de 7 ani, una de 9 și a treia de 10 ani; ear' în altă săptămână au murit de aceleași boala un băiat de 15 și altul de 17 ani, cari erau elevii Tereziacului din Viena și cari, veniți de sărbători acasă, se infectaseră și ei de boala ce bântuia în familie. Mama, care atât mult își iubia copiii, nepatând suferință și rerea, s'a bolnăvit de apoplexie și în câteva ore a murit și dînsa. În fața acestor loviturii soțul părinte își pierduse și mintea. La câte-va zile dela înmormântarea familiei nenorocite încontinuu alerga în cimitir, scumpele morminte. Într'una din zilele acestea s'a tras apoi și el un glonț în cap și a doua-zi de dimineața a fost găsit în la mormântul soției sale, lângă care a și înmormântat. Ast fel, în chip atât de tragic și în câte-va zile, s'a sfârșit o întreaga familie fruntașă și bogată.

Anastasiel.

(22 Decembrie 1899.)

*Ce ritmic bate strop de strop
În geam măruntă ploaie,
Și din al inimii potop
Se scurg două șiroaie.*

*Și curg mereu far' de popaz,
Parău făcând pe vale...
Bea soarele, când e-nt'r'ameazi,
Din lacrimile tale.*

*Cum crește ca dintr'un noroc,
Ce cald e fără seamă...
Căci lacrimile tale's foc,
Sunt lacrimi de mamă.*

*Eu ingenuchi l'al t'eu altar,
Sărut tîmpla ta surd...
Ș' da'mi și mie, suflet rar...
Să beau o picătură.*

*Și 'fi dau pentru un singur —
strop,*

*Din jalea ta cea sfântă,
Întreg s'elbaticul potop
Ce sufletu 'mi frământă.*

Maria Cunțan.

MOTUL CALĂTORI

Hi, căluț dragă, pleacă mereu,
Căci drumul la țeară e lung și e greu!...
Îacum, tu Savetă, fi sănătoasă!
Nu-mi purta grija... Rămâi voioasă!
Te las în paza lui Dumnezeu!

P'acasă lucră tu numai cât poți;
Pe Horea tăicuții ca ochii să-l coți!
Să fie mare, și mândru și bun,
Să-mi fie hasnă de sfântul Crăciun,
Când vom fi earăși acasă toți.

Grija porției tu n'o purta!
Așa vor fi toate, cum cerul va vrea!
Îacum, Savetușă, ce să-ți mai spun?
Să fi totdeauna cu sufletul bun!
Gândește la mine și dragostea mea!

Nu plânge!... Mâna mi-o da să și o string
În plânsul se vaită cel slab și nătâng,
Tu ai credință în Dumnezeu
Și ești voinică, lupți și cu rău!...
Stejarul se 'ndoaie, dar nu se frâng!

Și pleacă la vale carul mereu
Și scărtee osia pe drumul cel greu
De doniți, ciubare, carul e plin
Și-al Motului suflet de jale și chin.
Dar pleacă cu gândul la Dumnezeu.

Maria Cioban.

Istoria unei convingeri.

— Imitație. —

Camera de dormit a unui avocat din Sibiu. E dimineață târzie. Razele calde ale soarelui de vară p'etund prin fereastră și ard înepătoare pe ochii d-lui avocat Dr Dormidor. Se deșteaptă. Leneș își deschide pleoapele și se uită cu oare care necaz la razele aurii, cari au îndrăsnit să i smulgă din brațele viselor frumoase. În sfârșit se scoală.

Înainte de-a eși de acasă, caută ceva în buzunarele hainei, dar nu găsește. Își pipăie celelalte buzunare, dela vestă, dela pantaloni, dar tot nu găsește ce caută.

— „Ce mi s'a făcut convingerea?“ se întreabă el.

Ș'apoi earșă caută: sub pernă, sub pat, în toate unghiurile casei, prin pupitrele mesei, dar nu găsește.

— „Unde mi este convingerea?“ se întreabă earșă.

Convingerea aceasta era — o carte în format octav, legatură de lux, pe care ad vocatul Dr. Dormidor o purta totdeauna cu sine. În buzunarul dinlăuntru al hainei Ziua și noaptea, ori unde ar fi fost, o purta cu sine, ca pe un talisman. De știut nu știa el ce anume se spunea în cartea asta, dar o primise moștenire dela tată-sau, care îi lăsaase cu limbă de moarte să nu o lăpăde dela sine. Și acum eată, convingerea ni căiri!

Dr. Dormidor se oprește, răpăc în atâta căutare, în mijlocul camerei și duce degetul grav la frunte și medită. Unde a fost această? Cu cine a fost avut-a convingerea cu sine?...

Da! Da! Da! își aduce aminte de toate fost la cafenea, într'un separee... Convingerea-i era negreșit în buzunar... S'a șampanie, multă șampanie... Ș'au fost colega Dr. Topârcele, alt avocat, apoi rintele Fariseu și redactorul Silvoniu Hehehe! Mai știți? Nu s'o fi răstăcit virgerea cumva la d'nsuși, căci de, era moașă, legătură de lux...
După această răgândire Dormidor pleacă în căutarea convingerei sale. Pe cale ședeă colegul său de barou, Dr. pârcele. Il găsește încă în pat.

— „E rău, frate“, îl agrăiește Dormidor.

— „Ce-i? Ai pierdut vre-un p'ed răspunde Topârcele somnuros.

— „Nu! Am pierdut convingerea...“

— „Și pentru fi-acurt de-astă-și l'ni strict somnul matinal? Fugi, că timp de glumit!“

— „Dar nu e glumă de loc! Eu neam să te într'b nu cumva convingerea mea s'a răstăcit prin buzunarul tău nebagare de samă... Tu știi, că tu ai avea legatură de lux...“

— „Oprește-te, frate! Știi că... La ce mi-i bună mie convingerea ta? Vorba, am și eu una, rămasă dela tine (În vorba între noi: prostii s'a de înfăc n'au știut ce să ne lase mai dev'erat, că a mea nu e legată la...“

Omor in claustru. Din *Jezopol* (in Galitia) se anunță, că in claustrul călugărilor dominiciani de-acolo, un călugăr anume *Simon*, într'un acces de nebunie a ucis milele acestea pe un confrate al său învârstă de 68 ani. Ucigașul călugăr a fost internat in casa de sănătate din *Culparcova*.

Gerul s'a năpusit deja cu toată puterea sa și in părțile noastre. De alaltă-eri după amezii suprafața *Murșului*, care timp de patru zile într'una ducea sloiurile de ghiță in *Tisa*,—s'a închiegat într'o singură placă de gheață, ast-fel, că in curând amatorii o vor putea sfășia veseli cu patinele unchiașului *Halifax*.

Treceri la biserica gr. or. Foile ungurești aduc știrea, că 100 familii greco-catolice din comuna *Szásfal* (in comitatul *Maramurș*) au trecut zilele acestea la biserica română gr. orientală.

Știre judiciară. Foata oficială in numărul de alaltă-eri publică știrea, că *Monarchul* a numit pe judele dela tribunalul reg. din *Oradea-mare*, *Kurovsky Ferencz*, vice-procuror superior la procuratura supremă de stat din *Oradea-mare*.

Asil pentru muzicanții sëraci. La *Leipzig* s'a constituit un comitet, sub președința compozitorului *Zoellner*, spre a fonda la *Iena* un asil pentru muzicanții sëraci. Un bogătaş, care dorește să păstreze anonimul, a dăruit un teren de 2000 m. p. cu condiția, ca asilul să înceapă a funcționa într'un termen de 7 ani dela data donațiunei.

Cărți oprite de Papa. A apărut de curând un indice complet al cărților prohibite de Papa, din cauza conținutului lor prinos eretic și o carte respectabilă, de 278 pagini, acest indice. Coprinde și rolul tuturor cărților prohibite din secolul al 16-lea până in prezent. Un ziar german ne spune, că printre cărțile stigmatizate sunt acele de *Kant* (Critica rațiunei pure), *Lessing*, *Schwiegler* (filosofe), de istoricii *Gregorovius* și *Leopold Ranke*. Dintre poezii germane sunt amintiți: *Blumauer*, *Heine*, *Lenau* și *Zschokke*. Cel dintâi proscris in lista asta este — *Friederic cel mare*. Bine înțeles, in ziarele germane liberale glumele la adresa indicelui cu picina se țin lanț.

Soția lui *Papp Béla*, fida vicișpanului comitatului *Sátmar*, s'a logodit și in curând se va căuna cu un medic din *Sátmar*.

mai adrențuită și o țin pe fundul cutărului. Dar dacă ți face plăcere, ți-o dăruiesc și pe asta ție. Sau, dacă n'o primești in dar, ți-o vând pentru o sticlă de șampanie...

Dormidor pleacă nemângăiat. Se duce la părintele *Fariseu*, poate-și va găsi aici convingerea.

— Cantă-ți de treabă, amice! N'zice sfînția Sa părintele *Fariseu*, auzindu-l jalba. — Ce să facem cu convingerea ta? N'am trebuință de nici o greutate pe suflet. Și in sfârșit, e și ridicol așa ceva!... Am și eu una și aceasta e evanghelie. Dar ea mi este convingere numai între pereții bisericeii. Acolo erd și nu cercetez. Afară de biserică însă cercetez și nu urmează să cred... și prin urmare n'am nevoie de convingere...

Luminat de logica dogmatică a părintelui, Dr. *Dormidor* pleacă înspre redacția lui *Silvorian*, al patrului din societatea de aseară. La el nădăjduia, că va găsi cu siguranță vre-o urmă de talismanul perdut, căci de, era redactor și in calitatea asta va fi simțit poate nevoia unei convingeri așa de frumoase...

— Convingere! Convingere!... Ce este aia, convingere? Intreabă *Silvorian* pe *Dormidor*.

— Ei, asta-ți! Ce este! O carte așa și așa, un talisman, de care ou e bine să te desparți, căci, nice se, ți luminează calea vieții!...

— „Hm!” răspunde *Silvorian*. Stai să căutăm o explicația mai precisă in lexicon!

Dar pentru s-ta biserică. Indemnul curat de a mulțami lui *Dumnezeu*, pentru toate ce le are omul dela dînsul, se arată mai ales in darurile pentru sf-ta biserică. *Evlaviosul* părinte *Nicolae Balmez* preot și *Pavel Chercoță*, econom; au dăruit stei bisericeii un minunat policandru cu 12 lumînări făcut de mâna lor in preț de 180 coroane, neaurit, pentru care dar întreg poporul de aici le aduce evlaviosilor donatori creștini mulțamită publică poftindu-le dela *Dumnezeu* îndelungă sănătate.
Frani, in 19 Dec. 1900
George Munteanu, corist.

Logodnă. Dl. *Aurel Milian*, comerciant, fiul preotului din *Dezna*, *Zacharia Milian*, s'a logodit cu gentila doamnă *Valeria Octavia Moldovan*, fida bravului comerciant român din *Halmagiu*.

Jidanul „ereștin”. Istoriograful *Iane tchek* din *B. uin*, in lucrarea sa decurând apărută, asupra luptelor lui *Napoleon cel Mare*, povestește incidental armătorul episcop:

La anul 1809, Iulie 5, după lupta dela *Wagram*, se prezintă împăratului un soldat, cu rugarea să fie primit in garda imperială. *Napoleon* cercetându-l scriptele îl întreabă: — Ești jidan?

— Nu, Majestate, răspunde soldatul; am fost jidov, dar' acum nu există in armata Majestății voastre mai bun creștin decât mine. Când ne-am relintors din Spania, am fost cinci luni de zile de pasă in Roma, și in vremea aceasta m'am botezat de patru ori, și de fiecare dată am primit frumoase daruri.

— Nerușinat, miserabil, tu faci speculă din lucrurile sfinte! Ar trebui să te impuce!... Afară din armată, jidan afurisit!

Avis. Rugăm pe toți marinimoșii dăruitori pentru „masa studenților” dela gimnaziul rom. gr. or. din Brad a trimite contribuiri de ori-ce natură spre acest scop numai la adresa direcțiunei gimnaziale și nu la particulari; asemenea pentru ori-ce informațiuni în aceeași privință a se adresa direcțiunei.
Din conferența profesorală dela 11 Decembrie v. 1900. *George Părău*, dir. gimnazial. Dr. *Ralu*, secretar.

Japonezii introduc scrisoarea latină. Ziarul oficios al Japoniei publică alfabetul latin explicând transcrierea cu aceste litere asemnelor grafice chineze, cari se întrebuintează până astăzi in limba lor. Se ordonă totodată ca scrierea cu caractere latine să fie introdusă in toate școlile și instituțiunile. Prin această măsură Japonezii rup cu totul cu tradiția și greutatea cunoscută a scrierei lor veche, ușurând avântul culturii in sens european, modern. Cultura destul de înaintată a acestui harnic popor, încurând va rivaliza, dacă nu va întrece chiar pe cea a popoarelor bătâne ale Europei.

Și dintr'un raft scoate pe *Meyer*, pe *Brokhaus*, pe *Larousse* și in sfârșit „Enciclopedia-Română”. Nu înțelege d-l redactor nici o definiție de-aici, prea fiind abstract. Aruncă mănios la o parte lexicoanele și se adresează lui *Dormidor*: — „Nu știu! N'am văzut. Nu înțeleg ce bidigan'e e convingerea. Nu-ți pot ajuta, frate dragă. Cel mult să dăm un anunț la pagina a patra, spunând că s'a perdut o convingere așa și așa, aflătorul credincios s'o restituie d-lui *Domidor*, avocat, etc. etc...”

La asta însă d-l *Domidor* nu se învoiește. Părăsește și redacția și nemângăiat își îndreaptă pașii spre casă. In mijlocul drumului el observă un părțu, — părțu peste care s'arise azi noapte, veniud dela chefal din cafenea. Un gând îi luminează atunci mintea: aici in părțu acesta, numai aici și-a putut perde azi noapte convingerea, i-a căzut in momentul când a sărit peste el. Ah! Și apa o fi dus convingerea departe la *Cibiu*, din *Cibiu* in *Oit*, din *Oit* in *Dunăre*... Adio, convingere, pentru tot-deauna, te-ai dus cu plutele!

De-atunci a trecut cât-va timp. Și avocatul Dr. *Dormidor* nu mai simte nevoia convingerii. Așa s'a obișuit fără de dăna și o duce par'că cu mult mai ușor și mai bine decât cu ea. Este membru marcant in corporațiunile bisericesti. Fruntaș și sfătuitor al poporului. Vrea să ajungă chiar deputat in dietă. Și le șermana convingere, de care cea frumoasă și legată in lux, cea mostenită d-la părinți, nici nu mai visează măcar!.

Fidelio.

Bande bulgare. Se anunță din *Adrianopol* ziarului *Tachidramos* că bandele bulgare devin din ce in ce mai îndrăznețe. Ele atacă satele turcești și grecești din *Macedonia* și din vilatele turcești învecinate.

De curând, o bandă a jefuit satul turcesc *Giridje* și satul grecesc *Malyaritsa*. Ea a trîntit in mușți pe un negustor grec cu numele *Yanakis*, care a trebuit să plătească suma de 200 lire turcești spre a fi liberet. Un detașament turc punându-se in urmărirea bandiților, o vie luptă a avut loc, in timpul căreia trei briganzii au fost grav răniți.

Asupra unuia dintre ei a fost găsită o sumă de 300 lire, pe care șeful detașamentului turc, *Şukoi bey*, a dat-o comunității grecești din *Matyaritsa* pentru a construi o școală in această comună.

Oamenii bine făcători. Se șice că un proprietar foarte bogat din *Tula*, *I. O. Voznesenski*, a lăsat lui *Tolstoi* o sumă de 300 000 de ruble, cu rugăminte de a dispuna de ea cum va voi. *Tolstoi* a decis să organizeze la *Petersburg* o societate, care să publice o ediție specială a operelor celor mai buni scriitori ruși. Aceste cărți se vor împărți apoi gratis sëracilor.

Falsificatorul Engel in temniță. In cunoscuta afacere a marelui falsificator de vinuri *Engel Adolf* din *Cineș-Biserice*, — ministerul unguresc de intern, ca ultimul for, a adus erl sentință finală. In urma acesteia *Engel* e declarat vinovat de falsificarea de vinuri și astfel e pedepsit cu închisoare pe trei săptămâni și la amendă in banii de 400 coroane. S'a ordinduit totodată nimicirea întregel marf cantități de vin falsificat. Inchiisoarea dictată nu se poate rescumpăra cu bani. — Condamnatul se află de mai mult timp într'un sanatoriu din *Austria*. — Ceata ovreiască e rău indignată de osânda confratelului escroc.

Stele noue. Directorul observatorului din *Nizza*, in 20 Decemvre trecut a descoperit un comet nou, care se mișcă in zona căpriorului, spre sud-ost, și ast-fel se va pute vedé mai ales pe semiglobal sudic. — Asemenea și profesorul *M. Wolff* din observatorul dela *Heidelberg* cu ajutorul fotografierii a descoperit două stele noue, pe cari deocamdată le a botezat *F. T.* și *F. U.* Amândouă au lumină slabă și sunt de rangul 13.

Un bun indemn. Gazeta oficială din *Lisabona* publică un decret, prin care se interzice intrarea doamnelor cu pălării in teatru, nu numai la fotolele de orcheștră, dar și la fotolele de balcon și la galerie.

O piesă teatrală de folos. Se comunică din Iași, că memoriul „Ligei Anti-alcoolice de acolo au primit foarte bine piesa cronicarului teatral, d-l *V. Grigorescu-Elvir*. Această piesă este o lucrare dramatică in stil țărănesc, scrisă in contra alcoolismului dela sate. Cei din Iași au opinat ca titlul piesei: „De dorul băturii”, să se schimbe in: „Unde duce băturura”, sub motiv că e mai apropiat scopului. Autorul a primit această schimbare de titlu. Piesa se va juca in curând pe scena Teatrului Național din Iași, unde rolurile vor fi susținute de artiști fruntași ca: *Gh. Al. Cârjă*, *State Dragomir*, *Sabina G. Dumitriu* și *Constantinescu*.

Fu-Ciang Mai e numele celui mai celebru actor chinez, despre care ziarele teatrale spun că ar căștiga anual 30 — 40.000 coroane. El reprezintă numai pe *Budha* in toate piesele in cari figurează zeul acesta.

Burii și Englezii. Un oficer englez scria din *Transvaal* următoarele:

Când regimentul *Derbshire* a sosit in *Oranje*, și-a aranjat numai decât o tabără in toată regula. In fața cortului comandantului „silbac”-ul se plimba cu aierul măiestros, de pară ar fi fost in fața palatului reginei. Patrula trimisă mai incolo de tabără raportă la amezii că a observat oarecare mișcare ciudată printre dealuri.

— Prostie, zise colonelul.
Mai târziu patrula ear raportă, zicând că in apropiere trebuie să fie niște buri.

— Prostie, zise colonelul. Să fie Buri pe aici, când *Roberts* este in *Pretoria*? Patrula aiurează.

Pe inserate patrula ear raportă că a văzut chiar Buri.

Ia'n ascultă! Dacă imi mai raportezi asemenea prostii, te pun in arest, zise colonelul.

A doua zi dimineața *De Wett* prinse însă întreg regimentul, ear 80 englezi muriră in luptă și 200 remaseră grav răniți.

Când comandantul regimentului fu adus inaintea lui *De Wett*, acesta își descoperi capul și zise:

— Domnule colonel! Dacă te-ai fi ocupat mai puțin cu aranjarea taberei *D-Tale*, desigur nu ai fi acum prizonier. Eri v'am pândit toată ziua și sunt fericit a vē pune in libertate după-ce imi veți fi predat toate armele.

Își poate inchipui ori-și-cine rușinea Englezului trufaș.

Citiți

„Vatra părăsită”

de

Ioan Slavici.

Cea mai nouă scriere a distinsului nostru literat.

Se poate comanda la administrația „Tribunei Poporului”, Arad.

Prețul unui exemplar 75 cr.

Poșta redacției.

Brad. Mulțumim pentru informațiuni. Da, mai bine ar fi să rezolvați chestia fără să se desbătă in public.

Caransebeș. Pentru astl a sosit târziu. In alt număr. Mulțumim și salutări!

RIS!

O femeie, cam surdă de felul ei, culegea într'o zi niște păstăi de fasole grasă. Pe bărbatul ei îl chema *Martin*, și lumea in sat îl zicea „Lelea Mărtineasa”.

Pe drum trecu un român pe lângă ea și-i dă:

- Bună ziua, lele Mărtineasă!
- Culeg niște păstăi de fasole grasă...
- Acasă l' badea *Martin*?
- E bună dac'o năcim...
- Lele Mărtineasă, nu te știam așa surdă.
- S'a dus, să dea vaca n' ciurdă...

Bșiatul *Niță* fumează la vîrstă de 12 ani. Tatăl-său îl ceartă:

„Mă măgarule! M'ai văzut tu fumând pe mine, când eram de 12 ani?”

La restaurant, la băi, clientul își plătește consumația și bagă restul in buzunar. Chelnerul: Cred că n'o să mai uitați... Clientul: Nu-ți fie frică, băiete; am să-ți scriu.

Ultime știri.

Capstadt, 4. Ianuarie. Situația e gravă. *Burii* de sub comanda generalilor *Herczeg*, *Wessels*, *Protorius* și *Nieuvenhout* își urmează drumul nainte, spre *Fraserburg*. Ei au ajuns deja la *Spionkop*. Englezii nu-i prea pot urmări, avînd caii și cătării foarte obosiți.

Legătura telegrafică este intreruptă cu mai multe orașe, semn că *Burii* se fac stăpîni pe teren tot mai larg. Ei au ocupat deja orașele *Boodenholt* și *Glenhary*, pe linia căii ferate ce duce spre *Port-Elisabeth*.

Londra, 5 Ianuarie. O telegramă de aseară vestește, că la *Maghesfontaine* s'a încins o luptă sângeroasă între Englezi și Buri.

In *Pretoria* s'a instituit o delegație de pace, compusă din patru deputați in *Volksraad* și *Cronje*, fratele generalului viteaz. Ei tratează d'a dreptul cu *Kitchener*.

Editor. *Aurel Popovici Barclanau*. Red: respuns: *Ioan Russu Șirianu*.

Învitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:

- Pe un an . . . . . Cor. 20.—
- Pe 1/2 an . . . . . 10.—
- Pe 1/4 an . . . . . 5.—
- Pe o lună . . . . . 2.—

Pentru România și străinătate:

- Pe un an . . . . . franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagine, cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anume pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fașile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația

„TRIBUNEI POPORULUI“

A apărut

Calendarul pe anul 1901
in editura Tipografiei Diecesane
(Arad).

Material foarte variat cuprinsând:

- literatură,
- istorie,
- afaceri bisericești,
- parte economică,
- târgurile,
- pețe de tot felul

și 22 ilustrațiuni (chipuri).

Intre acestea: portretul P. S. Sale Episcopului Goldiș. —

Dintre tablourile dela instalare, Prea Sfinții Episcopi Popea și Goldiș pe pragul bisericii (imbrăcați în ornate), 8 chipuri cu călăreții și mulțimea mare dela instalare; biserica rom. ort. din Oradea (2 chipuri: exteriorul și înconostasul bisericii!), Reședința episcopescă de vară din Arad-Gaiu.

— Toate pe hârtie fină, încât ori-care se va pute pune în ramă. —

Prețul calendarului va fi moderat, ca și cel mai sărac să și-l poată procura.

Celor cari vor desface din aceste calendare, se va da rabat. Se atrage atenția d-lor preoți și învățători.

Dr. Ștefan Rozvány

advocat

si-a deschis cancelaria
advocațială

în Arad, strada Batthyányi Nr. 28.

în etagiul I.

542 1-3

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățător; aprobat de Ven. Consistor ilustrată cu cărți geografice	—	—70
2.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative.	—	1.—
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean,	—	2.—
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu,	—	—80
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu,	—	2.—
6.) „Principiile politicele“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu	—	4.—
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov.	—	2,50
8.) „Războiul pentru neatarnare“ de George Coșbuc.	—	1,20
9.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția	—	1.—
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu,	—	1.—
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga.	—	3,60
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu.	—	1,60
13.) „Cuvântări bisericești“ — traduse de Ioan Genț.	—	5.—
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul,	—	1,50
15.) Instrucțiuni populare populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz	—	1,20
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe patru voci — de Nicolae Ștefu învățător în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2 3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 3 coroane.	—	—

La comanda să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.